

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XII. Horribilis hæc nox, purgatorium esse demonstratur. Et qua
ratione in illa diuina sapientia illuminat homines in terris, eadem
illuminatione qua purgat illuminatque Angelos in in cœlis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Ps. 62. 2.

desiderio quod graphicè expressit Dauid in quodam Psalmo dicens. *Sitiuit in te anima mea: quam multipliciter tibi caro mea* (hoc est, desiderando) alia verò loci huius translatio habet; *Sitiuit te anima mea, propter te moritur anima mea.*

Et hæc est causa cur hoc versu dicat anima.

Mille anxietatibus amoris inflammata.

Nam in rebus & cogitationibus omnibus, in omnibus negotijs occasionebusque quæ sese illi offerunt: multifariã amat, desideratq; & desiderium hoc multis modis in omnibus temporibus locisque patitur, in nulla re requiem capiẽdo inflammantem istam anxietatem vulnusque sentiẽdo, secundum quod sanctus Iob significat dicens. *Sicut cervus desiderat umbram,*

Iob 7. 2.

& sicut mercenarius prestolatur finem operis sui, sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero dicam, quando consurgam? & rursum expectabo vesperam & replebor doloribus vsque ad tenebras. Omnia hinc animæ sunt angusta, nec se ipsam capit, non in cælo capit, non in terra, impleturque doloribus vsque ad tenebras, de quibus hic loquitur Iob: quod spiritualiter & ad nostrum propositum loquendo nihil est aliud, quam quoddam pati & absque vlla certæ spei lucis alicuius spiritualisque boni consolatione affligi. Unde anxietates animæ quæ in ista amoris inflammatione affl. ctio maior est, eo quod duplici ex capite etefeat. Primum se habet ex parte spiritualium tenebrarum, quibus se septam conspicit, quæ dubijs suis suspicionibusq; eam vexant. Secundum verò ex parte diuini amoris se tenet, qui illam inflammat, vulnereque suo amoroso stimulat, & mirum in modum accendit. Hæc duo pœnarum genera in simili statu benè expressit Itaias dicens:

Itai. 62. 9. *Anima mea desiderauit te in nocte* (hoc est, in

meis miserijs) Atque hic est vnus patiendi modus, habès se ex parte obscuræ noctis istius: *Sed & spiritu meo* (subiungit) *in precordijs meis de mane euigilabo ad te.* Et hic est alter patiendi modus, in desiderio & anxietate ex parte amoris, in precordijs spiritus, quæ sunt spirituales affectus: At in medijs hisce obscuris amorosisque pœnis quandam associacionem & fortitudinem in intimis suis percipit anima, quæ illam comitantur, tantopereque corroborant, vt si quando pondus hoc angustæ tenebræ euanescat, multoties se solam vacuam debilemque sentiat, Cuius rei hæc tunc causa est, quod cum vis efficacique animæ passiuè illi à tenebroso amoris igne qui eam inflammabat, communicaretur & imprimeretur: eo ab huiusmodi inflammatione cessante, tenebra etiam, fortitudo ac calor amoris in anima euanescent.

CAPVT XII.

Horribilis hæc nox, purgatorium esse demonstratur. Et qua ratione in illa diuina sapientia illuminat homines in terris, eadem illuminatione qua purgat illuminatque Angelos in in cælis.

EX dictis perspicuum euadit quæ ratione nox hæc obscura amorosi ignis sicut in obscuro repurgat, sic etiam in obscuro flammescit anima. Animaduertere præterea licebit, quod quemadmodum in alia vita tenebroso materialiq; igne purgantur prædestinati, sic in præsentis vita amoroso, tenebroso spiritualique igne repurgantur ac abluuntur. Hoc siquidem inter vtrumque sæculum discrimen intercedit, quod ibi mundantur igne, hic verò purgantur & illuminantur amore. Quem profecto amorè petebat Dauid quando dixit: *Cor mundū crea in me Deus &c.* *Quant-*

Quandoquidem cordis puritas, nihil est aliud, quam amor gratiaque diuina: & ideo mundi corde beati sunt à Salvatore nostro nuncupati, quod idem est, ac dicere amore capri, neque enim beatitudo alio quam amoris pretio confertur.

Quod autem repurgetur anima, dum igne isto amorosæ sapientiæ illustratur, (nunquam enim tribuit Deus sapientiam mysticam absque amore, cum ipse eam amor infundat) optime probat Hieremias dicens: *De excelsis misit ignem in ossibus meis, & erudit me.* Dauid quoque dicit, Dei sapientiam argentum esse igne purgatio amoris examinatum: *Eloquia Domini, eloquia casta, argentum igne examinatum.* Hæc enim obscure contemplatio simul infundit animæ amorem & sapientiam, vnicuique secundum ipsius necessitatem & capacitatem, illuminando animam illamque repurgando (quemadmodum inquit Sapiens) ab eius ignorantijs, sicuti ipsi euenit Sapienti.

Hinc etiam inferre licet, eandem Dei sapientiam à Deo per Hierarchias primas, usque ad vltimas, & inde ad homines derivatam quæ Angelos à suis repurgat ignorantijs, istas quoque animas purgare & illuminare. Propterea enim vniuersa opera quæ patrant Angeli, inspirationesque quas suggerunt, vere & proprie in scripturis, & à Deo dicantur fieri, & ab illis; eò quod regulariter illas per eos deriuat, & ipsi vicissim absque dilatione vnus alteri, quemadmodum solaris radius à multis fenestris ordinatè dispositis participatur. Quamuis enim verum sit, solarem radium ex se vniuersas illas illustrare, nihilominus qualibet illarum transmittit infunditque lumen alteri, magis attenuatum, secundum illius fenestrationem modum, aliqua ratione magis contractum & remissum secundum quod fenestra plus, minusue ad solem ac-

cedit. vnde sequitur, quod quo superiores inferioresque Spiritus Deo sunt viciniore, eo magis sunt generaliore purgatione purgati, & illustrati, & quod etiam vltimi spiritus, tenuiorem remotioremque hanc illustrationem percipiunt. Hinc vterius sequitur, quod cum homo inferior sit Angelis, quando Deus vult illi contemplationem istam conferre, suo illam recipere debeat modo, magis scilicet limitate ac dolorose. Lumen siquidem Dei quod illuminat Angelum clarificando illum, inflammandoque amore, tanquam purum spiritum, huiusmodi infusio aptum hominem, ob ipsius impuritatem ac debilitatem regulariter (quemadmodum superioris dictum est) in obscuritate, afflictione & angustia illuminat (sicut facit sol, qui oculum infirmum cum dolore illuminat) donec ipsemet amoris ignis spiritualizet illum ac extenuet, repurgando eum, vt suauiter vnionem amorosæ huius influentiæ, more Angelorum iam repurgatus recipere valeat (quemadmodum postea diuino freti auxilio dicemus) Reperiuntur siquidem animæ, quæ perfectiorem in hac vita Angelis adeptæ sunt illuminationem. Interim tamen anima contemplationem istam, amorosamque notitiam, in angustia & amorosa (de qua sumus locuti) anxietate recipit.

Inflammationem hanc, amorisque anxietatem, non semper percipit anima, in principijs enim huius purgationis spiritualis, vniuersus hic diuinus ignis in exsiccando & disponendo animæ ligno potius, quam in eo inflammando occupatur, sed quando iam ignis iste calefacit animam, ordinariè admodum inflammationem istam & calorem amoris experitur. Cum autem hoc loco intellectus mediâ istâ tenebrâ, magis repurgetur, euenire interdum solet mysticam hanc amorosamque

Hb 3 Theo-

B.
Annis
Cruce

Opera
istica
NVI
129

Theologiam inflammando voluntatē, simul etiam potentiā intellectus aliquā notitiā, & diuino lumine, adeo suauis diuinoque modo illuminando, irradiare, vt à voluntate adiuta, mirum in modum effervescat, ardente in eo in viuis flammis hoc diuino amoris igne, ita vt iam videatur animæ vitium sibi igne cum intelligentia viua præberi. Et propitrea dixit Dauid in quodam Psalmo: *Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis*: idque adeo vehementi igne, vt ego perciperē illud succēdi. Potro inflammatio hæc amoris cum istarum duarum potentiarum, intellectus videlicet, & voluntatis vnione, ingentes diuitias & voluptates adfert animæ. Extra cōtrouersiam siquidē est, in obscuritate ista habere iam animam principia perfectionis vnionis amoris, quam expectat, A. que ita ad hunc tactum adeo sublimis sensus amorisque Dei, nisi exantlati iam tribulationibus multis, magnaque purgationis parte peracta, non peruenitur; sed ad alios inferiores huius vnionis gradus, qui ordinariē contingunt, nequaquam purgatio tanta requiritur.

Ps. 38. 4.

CAPVT XIII.

De alijs dulcibus effectibus, quos hæc obscura contemplationis nox in anima operatur.

Primus effectus mira intellectus illustratio.

EX isto inflammationis modo, nonnullos suaues iucundosque effectus, quos obscura hæc cōtemplationis nox in anima operatur intelligere possumus. Aliquando enim in medijs obscuritatibus istis illuminatur anima, lucetq; ei lux in tenebris, hac mysticā influentiā in intellectum directe deriuatā, voluntate etiam aliquantuliter participante, idque cum quadam serenitate ac simplicitate tam subtili sen-

suique animæ grata & suauis, vt illi nolum nomen imponi possit, quod fit aliquando secundum vnum modum sensus experimentique Dei, aliquando verò secundum alium. Interdum etiam sauciat simul voluntatem, & tunc sublimiter, tenerē fortiterque succenditur amor. Iam eodem diximus, tanto perfectius & subtilius duas istas potentias intellectum scilicet & voluntatem interdum conspirate, simulque vniri, quanto magis intellectus repurgatur. Verum antequam huc perueniatur, vt plurimum inflammationis huius tactus, in voluntate potius sentitur, quam perfectæ intelligentiæ tactus, in intellectu.

Inflammatio hæc scilicetque amoris, cum iam hic à Spiritu S. deriuetur, plurimum differt ab illā, de qua in nocte sensus sumus loquuti. Quamuis enim sensus etiam in inflammationis huius particeps sit, eo quod spiritus tribulationes illum quoque ex parte afficiant, radix tamen viuacitatq; sensus amoris, in superiori animæ parte, id est, in spiritu sentitur, taliterque id quod sentit & eius quod optat absentiam in spiritu percipit, ac intelligit; vt omnem sensus afflictionem, quamuis absque comparatione vlla, maior sit quam in priori nocte sentitiua fuerit, nihili pendat: in intimis enim suis, agnoscit absentiam cuiusdam ingentis boni, cui nullum remedium adferri possit.

Verum hoc loco animaduertendum est quod licet à principio quādo nox hæc spiritualis inchoatur, hæc amoris inflammatio minimè percipiatur, eod quod iste amoris ignis nondum operationem suam perfecerit; loco tamen inflammationis huius, confert confestim animæ Deus, quendam æstimatum amorem sui adeo ingentem vt (sicut diximus) id quod magis illā affligit, quodque maximè in noctis huius tribula-